

อาหารสมอง พรางตานิรโทษยังไม่เนียนพอ

● วรกรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อยุ่มาจนแก่ป่านนี้ยังไม่เคยเห็นปรากฏการณ์การประท้วงของประชาชนครั้งใดในประเทศไทยที่ยิ่งใหญ่และกว้างขวางดังที่เกิดขึ้นในกว่าหนึ่งอาทิตย์ที่ผ่านมา น่าสงสัยว่ามันเกิดอะไรขึ้น

เมื่อได้อ่านหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ที่กล่าวถึงตอนแรกของการชุมนุม ก็รู้ได้ทันทีว่าเสถียรภาพความมั่นคงแห่งชาติประหม่นผิดพลาดอย่างไม่น่าให้อภัย (ไม่เข้าใจว่ามาเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของรัฐบาลได้อย่างไร เพราะชาติกับรัฐบาลนั้นไม่เหมือนกัน) ท่านบอกว่ามือมีไม่ก็ฟันไม้ก็ฟันก็เลิกชุมนุมไปเอง ตัวรัฐบาลเองก็จะมั่นใจว่าทุกอย่างจะเดินไปได้สะดวก หลังจากการ "ชมชื่น" โดย ส.ส. 300 กว่าคนในสภาฯ ในวาระ 2 และวาระ 3 ของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้

มันเกิดอะไรขึ้นที่ทำให้ในปัจจุบันรัฐบาลหวาดหวั่น ตัวสันักงกเกรงว่าการประท้วงร่าง พ.ร.บ. นิรโทษกรรมจะกลายเป็นการขับไล่รัฐบาลและ "ระบบทักษิณ" ไป ปรากฏการณ์นี้มีสาเหตุมาจากไม่น้อยกว่า 3 เรื่องดังต่อไปนี้

เรื่องแรก มนุษย์ทุกคนย่อมมีธรรมชาติมีความตระหนักรู้หรือความถูกต้องด้วยกันทั้งนั้น มากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันออกไป ในเรื่องนี้เมื่อเข้าใจเนื้อหาของร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ก็รู้ได้ทันทีว่ามันไม่ถูกต้องอย่างฉกรรจ์เพราะ

(ก) มันเป็นการนิรโทษกรรมผู้กระทำความผิดทุจริตคอร์รัปชัน ฉ้อราษฎร์บังหลวง หรือโกงบ้านเมืองอย่างกว้างขวางอย่างไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ชาติไทย กล่าวคือไม่เพียง นิรโทษกรรมแก่ผู้ทำความผิดเกี่ยวเนื่องกับการชุมนุมทางการเมือง การแสดงออกทางการเมือง ความขัดแย้งทางการเมืองเท่านั้น หากยังครอบคลุมไปถึงผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้กระทำความผิดโดยคณะบุคคลหรือองค์กรที่จัดตั้งขึ้นหลังรัฐประหาร 19 กันยายน 2549 และรวมทั้งองค์กรหรือหน่วยงานที่ดำเนินการเรื่องกล่าวหาท่อนหนัสนั้นและเรื่องมัน

ต่อเนื่องมาด้วย โดยย้อนให้ไปถึงวันที่ 1 มกราคม 2547 ดังนั้น ช่วงเวลาของนิรโทษกรรมคือ 1 มกราคม 2547 ถึง 8 สิงหาคม 2556

...อแม่เจ้า.....นอกจากนิรโทษผู้ชุมนุมแล้ว ยังรวมไปถึงนิรโทษการกระทำจากองค์กร (มิได้นิรโทษการกระทำของบุคคล) ที่ตั้งขึ้นหลัง 19 กันยายน 2549 และองค์กรอื่นๆ ที่ดำเนินการเรื่องไว้ก่อนหน้าจนมีเรื่องสืบเนื่องต่อมาให้องค์กรจัดตั้งหลังรัฐประหารเดินเรื่องต่อด้วย พูดยาวๆ ก็คือทุกเรื่องที่ ปปช. กกต. ศาล

ฎีกาแผนกคดีอาญาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ฯลฯ ดำเนินการให้ผู้ถูกดำเนินคดีได้รับนิรโทษกรรมหมดทุกคน ถ้าสืบสวนอยู่ก็ให้เลิก ถ้าค้างอยู่ในศาลก็ให้ศาลพิพากษายกฟ้อง (กฎหมายฉบับนี้ไป สั่งศาล) ถ้าติดคุกอยู่ก็ให้ปล่อยทันที

(ข) ดูเผินๆ ช่วงเวลาที่ครอบคลุมก็คือ 9 ปี คือจาก 1 มกราคม 2547 ถึง 8 สิงหาคม 2556 แต่หากดูให้ดีๆ อาจย้อนถึง 18-19 ปีก็ได้ เพราะเรื่องที่ ปปช. หรือองค์กรอื่นซึ่งตั้งขึ้นก่อนรัฐประหาร 2549 ดำเนินการสอบสวนกล่าวหา อาจค้างย้อนหลังไปถึง 9-10 ปีก็เป็นได้ ดังนั้นเมื่อรวมกับ 9 ปี ผลก็อาจเป็นการนิรโทษความผิดที่เกิดขึ้นเมื่อ 18-19 ปีก่อน ที่น่าสังเกตก็คือเรื่องที่ถูกล่ามทาในช่วง 2547-2549 ก็คือที่ดินรัชดา คดีกรือเซะ ตากใบ ฯลฯ และคดีใหญ่ๆ อีก 24 คดีที่ คตส. ทำและมอบให้ ปปช. ดำเนินการต่อก็ได้รับอานิสงส์ไปด้วย

เรื่องที่ถูกลบสวนโดยองค์กรที่ตั้งขึ้นหลังรัฐประหาร เพียง ปปช. นั้นมีรวม 25,331 คดี (เป็นคดีของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับสูง 400 คดี เป็นคดีของเจ้าหน้าที่ทั่วไป 24,931 คดี ในจำนวนนี้มีคดีทุจริตที่ชี้มูลความผิดแล้ว 666 คดี) คดีเหล่านี้หลุดหมดทั้งสิ้น ถ้ารวมคดี กกต. และองค์กรอื่นๆ อีกก็อาจถึง 4,000-5,000 คดี คดีทั้งหมดนี้เป็นคดีทุจริตเกือบทั้งสิ้น

ข้อสรุปก็คือ กฎหมายยังลากยาวลงมาถึง 8 สิงหาคม 2556 ซึ่งทำให้ครอบคลุมไปถึงคดี

ทุจริตจำนำข้าว โครงการน้ำ (โครงการโครงสร้างพื้นฐาน 3 ล้านล้านบาท) ที่อาจเกิดขึ้นแล้วด้วยทั้งที่ยังไม่มีงบประมาณ) และทุกข้อกล่าวหาทุจริตคอร์รัปชันของรัฐบาลนี้ทั้งหมด (น่าจะคลุมไปถึงวันเลือกตั้งครั้งหน้าเสียเลย) ซึ่งองค์กรเหล่านี้กำลังดำเนินการอยู่ซึ่งหมายความว่า จะได้รับนิรโทษกรรมทั้งหมดด้วย

นิรโทษกรรมหมายถึงพ้นผิดและไม่มีความทรงจำเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังที่ถูกล่ามทาเลย (นำส่งสารคนสุจริตที่ไม่มีโอกาสได้พิสูจน์ความผิดเพราะได้รับนิรโทษกรรมแบบเหมาเรือบรรทุกน้ำมันเสียก่อน) ดังนั้นจึงลงเลือกตั้งได้ ดำรงตำแหน่งต่างๆ ได้เหมือนคนอื่น ๆ

เรื่องสอง ผู้ชุมนุมมาเพราะความโกรธที่ถูก "ตบหน้า" โดยผู้ที่เรา 300 กว่าคน โกรธที่คนเหล่านี้ไม่เห็นหัว ไม่รู้สึกเกรงใจเจ้าของประเทศตัวจริง เห็นเขาเป็น "คนกินเกลือ" เห็นเขาเป็นควาย

ที่จะส่นตะพายทำอะไรก็ได้เพราะมีเสียงข้างมาก
ในสภา และใครๆ ก็รู้ว่าการ
เรื่องสาม ผู้ชุมนุมรู้สึกว่ามัน "มากเกินไป"
หรือพูดอีกอย่างหนึ่งก็คือมันเกินเลยความพอดี
ไปมาก ดังเช่น มาตรา 6 เขียนไว้ชัดเจนว่า
"การดำเนินการใด ๆ ตาม พ.ร.บ. นี้ ไม่เป็น
การตัดสินใจของบุคคล.....ในการเรียกร้องค่าเสียหายในทางแพ่ง"

เรียกว่าพ้นผิดจากการทุจริต นอกราชการ
หลวงยังไม่พอ พ.ร.บ.ยังเปิดช่องไว้ว่าอย่างไร

ชัดเจนให้คืนเงินที่โกงมากแก่ผู้โกงอีกด้วย ดังนั้น
ไม่ว่าเงินที่มันล้านที่มีการยึดมา เงินสดก็สิบล้าน
ซึ่งเป็นคดีที่คนกว่าสิบคนเข้าไปชนในบ้านจน
ปลัดกระทรวงใหญ่แห่งหนึ่งถูกยึดทรัพย์ก็ต้อง
คืนเข้าไปทั้งหมดด้วย.....พร้อมกับดอกเบี้ย

นอกจากนี้เงินที่ ก.ก.ด. เรียกเก็บจากการ
ต้องจัดเลือกตั้งใหม่เพราะคนสมัครรับเลือกตั้ง
โกงก็ต้องคืนเขาพร้อมกับการพ้นผิดอีกด้วย
คนโกงเลือกตั้งที่ ก.ก.ด. ลงโทษจะเป็นผู้บริสุทธิ์
ทันที เช่นเดียวกับคดีของสำนักงานการตรวจเงิน
แผ่นดินก็ต้องคืนเงินเขาและปล่อยตัวเขาให้เดิน
ยิ้มกลับบ้านอย่างเท่า ๆ อีกด้วย บรรดาคดีต่างๆ
ที่มีการสอบสวนอยู่ก็ต้องเลิกไปทั้งหมด

อแม่เจ้า.....มันช่างเป็นสวรรค์ของคนโกง
อะไรเช่นนี้

เขียนแค่นี้ก็เกิดอารมณ์ ของขึ้นแล้ว สิ่งต่าง
ๆ ที่สอนลูกสอนเยาวชนว่าการทุจริตเป็นเรื่อง
ชั่วร้ายก็ไม่จริงเสียแล้ว เพราะมันพ้นผิดกันได้
เสมอ ผิดเป็นถูกได้ถ้ามีเสียงในสภามากพอที่จะ
"ข่มขืน" ร่าง พ.ร.บ. ฉบับใดก็ได้

หาก พ.ร.บ. ฉบับนี้มีผลบังคับใช้รับรองได้
ว่าคนต่างชาติต้องตะลึงกับนวัตกรรมชิ้นใหม่ของ
โลกที่มันใจว่ายังไม่มีที่ใดในโลกที่นิรโทษกรรมคน
โกงบ้านเมืองแถมคืนเงินที่โกงมา ทั้งหมดนี้เป็น
อาหารเมนูหลัก ส่วนนิรโทษกรรมผู้ชุมนุมตัวเล็กๆ
นั้นมันเป็นน้ำจิ้ม

ที่น่าสงสัยก็คือ เนื้อหาที่วิบริตพิกลพิการ
ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้มันเกิดขึ้นได้อย่างไร.....
ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อการพรางตา เพราะ
ของจริงที่ต้องการนิรโทษมันหลบอยู่ข้างในอย่าง
พยายามทำให้เนียน ๆ ?